Karikatür

— Acaba hepsini alsam bana istif
derler mi?..

RAMİZ

— Sinemalar Kahireye benzemiş...
— Çok mu sıcak?..
— Hayır, bütün dostlar orada buluşuyorlar da!...

— Yok..

— Öyle ise dinle! Tilki bir bağa girmiş, kasdi malûm. Fakat bağ sahibi bunu görünce kovalamıya başlamış, ancak etrafında ona atacak taş bulamadığından çotuklardan üzüm salkımlarını koparır, koparır atar ve «kahrol!» diye de bağırırmış. Tilki bu bedduaya karşı ne yaparmış bilir misin?

— Onu da bilmem.

— Memnun ve sinsi sinsi gülerek yanına düşen salkımları toplar ve; böyle kahrolmak dostlar başına dermiş.

Dükkâncının hakkı vardı. Teşbihte hata olmaz, o da tilki gibi sinsi sinsi gülüyordu ve böyle yorulmayı her vakit isterdi.

★

YA OYUNCAKÇILARA NE BUYURULUR

Bayramlarda ve yılbaşılarında oyuncakçı dükkânları da diğer bir âlemdir. Meselâ Anafartalar caddesindeki «Üçel» mağazası hele o günler bir arı kovanı gibi işler. Daima çocuklarla temas etmekten olacak, bu Üçel soyadlı üç kardeşin üçü de her vakit müşteriyi çocuk saffet ve samimiyetile, güler yüzle karşıladıklarından mı nedendir? Dükkânları her dem cıvıl cıvıldır, inşallah hep de öyle olsun.

Hele şimdiki oyuncaklar da büyükleri bile avlıyor doğrusu. Bugün bir mühendisi, bir elektrikçiyi, bir tabibi, bir muallimi saatlerce önünde düşündürecek oyuncaklar var. Halbuki bizim zamanımızda kâğıt kapsüllü on paralık tabancalar baş oyuncağımızdı ki, eğer talihsiz iseniz size çakmağı senti rastgelir de şehadet parmağınızın memesine kan oturturdu. Ondan sonra cırlama balon düdükleri gelirdi; bunların da belâsı açık renk elbiselerimizi boyıyan tahtaları idi. En kalantor ve kabadayı oyuncağımız atlı itfaiye arabasile kırk parçalı çiftlikti. İtfaiye arabasının çanından başka entaresan tarafı yoktu. Çiftlik ise ömürdü; koyunlar ve ağaçlar okadar tabiîsine benzemezdi ki, hâlâ onların hangi başka dünyadakinin modelleri olduklarını kendi kendime sorarım.

Her şeyi ilim ve fen zaviyesinden gören yeni dünya; oyuncağa da kendi memleketinin damgasını basmadan evvel, kendi memleketinin ilim ve fennini hatırlatacak olan bu malı evvelâ âlim ve mütefennînlerinin caddesinden geçirmeden piyasaya sürmüyor. İşte yeni oyuncaklar, böyle oyuncaklardır.

★

EY ÇİÇEKÇİLER! HELE SİZLER, HELE SİZLER!

Hadi oyuncağın da, giyim eş-

(Arkası 11 nci sayfada)

ANKARA MEKTUBU

BAYRAM DÜKKÂNCILARA GELDİ:

«Âlem yine ol âlem, devran yine ol devran» derler ya, ne doğru. Bazı itiyatlar vardır ki, insanlarda kökleşir ve nesilden nesile binlerce sene intikal ve devam eder. Şu bayramlar da böyle bazı itiyatlara vesiledir. Herkeste bir telâş; yeni giyim kuşam, yahut bazı ufak tefek eksikleri tamamlamak için bir çırpınma, bir koşuşmadır gider.

Bayram geliyor! ,dendi mi hemen akla evvelâ para gelir. Ya mevcutlara el sürmek, yahut eş dosttan, bankadan ödünç ve borç almak lâzım. Öyle ya, ele güne karşı mahcup olmamak, küçük düşmemek var. Bayanı ve çocukları akranından aşağı giydirmemek icap eder. Para temin edildi mi, hemen çarşıya düşülür.

Bu bayramdan evvelki bir kaç gün, çarşıdan geçerken gözlerim hep dükkânların içinde idi. Ankaranın postane yanından tutunuz da, Samanpazarına kadar olan caddelerinde öyle bir telâş, öyle bir hareket var ki, değme gitsin.

Meselâ tuhafiyecilerden Osman Çakır, Kığılı, Ergi, Ayla, Kamelya, Oska, Rehber, Azmimillî, ayakkabıcılardan Çiçek, Atlas, Yüzbir çeşit ve Apa ve diğer yüzlerce dükkânlar tıklım tıklım dolu idi. Tanıdık bir dükkân sahibine:

— Vah zavallı!

Diyecek oldum. Okadar işi arasında beni bir köşeye çekerek dedi ki:

— Sen tilkinin bağ sahibi ile kavgası hikâyesini bilir misin?

No. 416 CİLT: 16 SENE: 8 FİYATI 10 KURUŞTUR 16 BİRİNCİKÂNUN 1943

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telgraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul! 103

Müttefik tayyareleri Alman şehirlerini uçurtuyorlar.. (Gazetelerden)

UÇAN SECCADE:

— Günün birinde yükseleceğimizi biliyordum amma, bukadarı da fazla artık!..

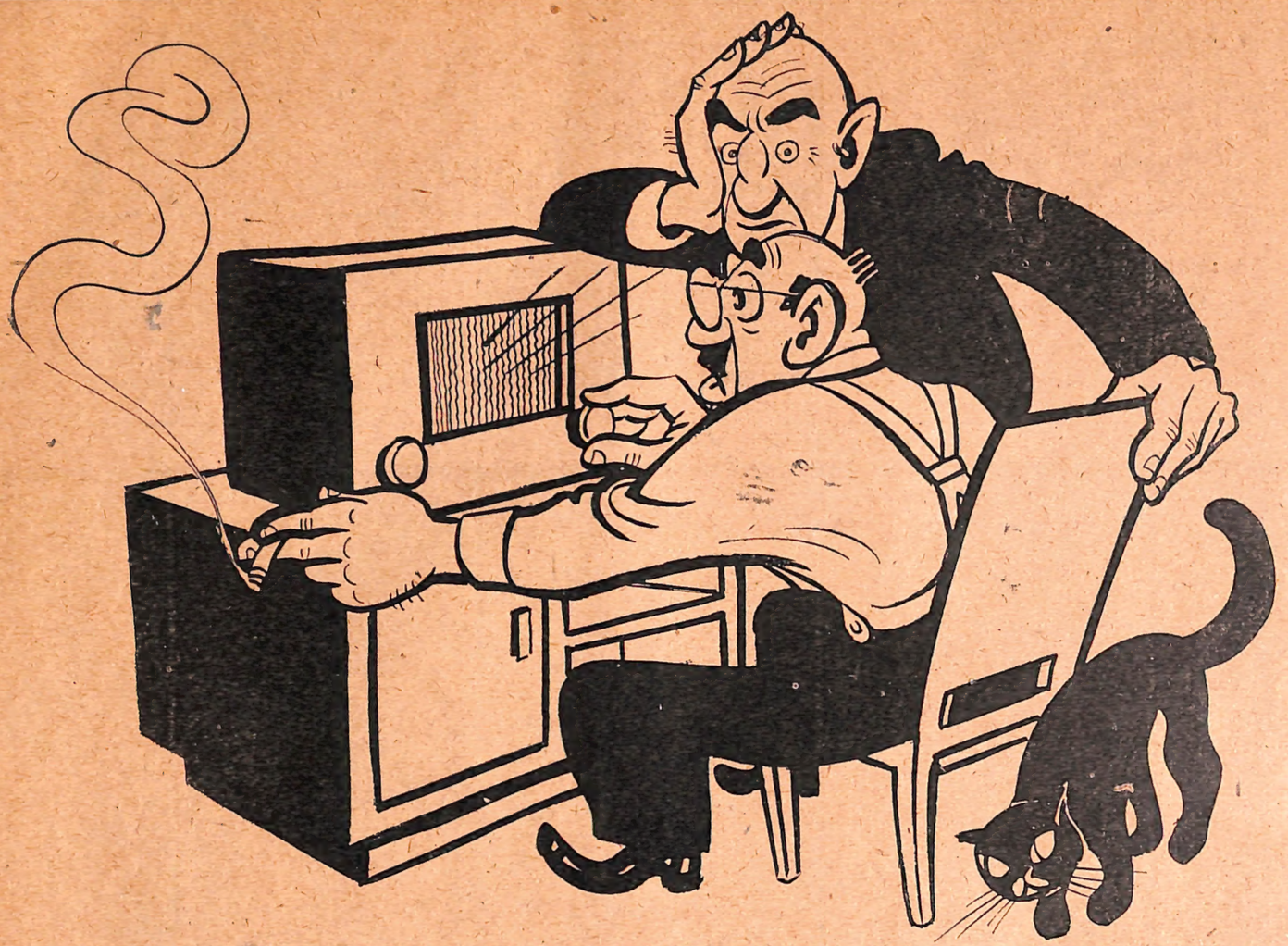

— İstanbul radyosu hâlâ tecrübe yayını yapıyor... Neyi tecrübe ediyorlar acaba?..
— Dinleyicilerin sabrını!..

MEŞHEDÎ

Piyes - 1 - Perde

(Sahne balta girmemiş uçsuz bucaksız bir orman ortasında, ve sarp bir kayalığın tepesinde vahşî bir kartal yuvasına benziyen bir kulübe... Vakit, gecenin ilk saatleri. Orman korkunç canavar seslerile inleyip uğuldamakta, kulübenin içinde yanan bir ateşin kızıllığı, kapı aralıklarından dışarıya vurmaktadır.

Bu korkunç kızıllık içinde peyda olan bir insan gölgesi kapıya yanaşır, vurur).

İçerden bir ses

Kim o?

Yolcu

Bir yolcu... Tanrı gönderdi.

İçerdeki ses

Olamaz... Tanrı buraya yolcu gönderemez... Bu kayalığa ormanın vahşî hayvanları, hattâ yılanları bile tırmanmıya kadir değillerdir. Olsa olsa yılda birkaç kere kartallar uğrar. Konuştuğuna göre sen bir kuş da değisin. Onun için doğrusunu söyle. İn misin, cin misin?

Yolcu

Ne inim, ne cinim, ben de senin gibi bir beni ademim. Aç Allah rızası için şu kapıyı..

İçerdeki ses

Nasıl gelebildin buraya kadar?

Yolcu

Orası nene lâzım... Nasıl geldimse geldim...

İçerdeki ses

Evet ama, denizler, çöller aşmak, sonra bu ormanı dolduran vahşî hayvanların arasından geçmek, nihayet bu kayalığa tırmanmak insan oğlunun yapacağı şey değildir..

Yolcu

(Bağırarak)

Uzatma yahu... Sen bu tepe üstünde kartal yumurtasından çıkmadın ya... Sen de nihayet benim gibi insansın... Sen nasıl geldinse ben de öyle geldim... Yiyecek değilim ya seni... Aç şu kapıyı..

İçerdeki ses

Bu da doğru ya... Bekle açıyorum...

(Kapı açılır ve içeriden sözüm ona bir insan çıkar. Sakalı göbeğine kadar uzamıştır. Vücudü hayvan postları ile örtülüdür).

Yolcu

Ben de sana sorayım. Sen kimsin?

Münzevi

Ben bir münzeviyim. Sekiz senedenberi burada kendi kendime otururdum.

Yolcu

Tam yaşıyacak yeri bulmuşsun.

Münzevi

İnsanlardan usandım. Başımı alıp burada kurtlar, kuşlar arasında yaşamıya geldim.

Yolcu

Rahat mısın bari?

Münzevi

Çok şükür... Şikâyetim yok... Yalnız dünya hakkında havadis alamıyorum.

Yolcu

Mademki insanlardan usanmış bir adamsın.. onların ahvalini de merak etmemen lâzım gelir.

Münzevi

Öyledir ama, uzaktan biraz dedikodu fena şey değildir. Meselâ senin kim olduğunu da merak etmiyeyim diyorum, fakat elden gelmiyor...

Yolcu

Tut ki, ben de senin gibi bir derbederim. Ben de dünyadan kaçtım.

Münzevi

Sebep?

Yolcu

Dünyada Habeşistandan başka barınacak yer kalmadı. Oraya gitmek üzere yola çıktım. Fakat rotayı şaşırdım. Adisababada imparator Rastafarinin sarayına gideyim derken buraraya düştüm.

Münzevi

Sözlerini garip buldum.

Yolcu

Garip görünür ama ayni hakikattir. İtalyanlar sekiz sene evvel Harbe tutuştular. Neticede bütün dünya ateş içinde kaldı.

Münzevi

(Kahkaha ile gülerek)

Ama yaptın ha... Yani Habeşistan bütün dünyayı yaktı, kendisi kurtuldu ha ..

Yolcu

Garip görünür ama, maceraya hülâsa etmek lâzım gelirse netice tıpkı senin dediğin gibidir.

Münzevi

Benim zamanımda da dünya acayip bir şeydi ama, şimdi büsbütün tuhaf olmuş. Benim zamanımda Mussolini diye bir zat vardı.. Bütün dünya ve ezcümle Habeşistan hakkında bazı niyetler beslerdi.

Yolcu

İyi tahmin ettin. İş onun başının altından çıktı.

Münzevi

Yeni dünyaya sığamıyan bu zat şimdi nerede?

Yolcu

Şimdilik Almanyada misafir. Oradan ev sahipleriyle birlikte nereye misafir gideceklerini bilemiyorum..

Münzevi

Almanya ne oldu?

Yolcu

Almanya bütün Avrupayı yaladı yuttu.

Münzevi

Allah Allah. Nasıl sığdırdı midesine?

Yolcu

Tanrının hikmeti. Sığdırdı işte... Fakat şimdi hazım zorluğu çekiyor. Afrika ile Rusyanın bir kısmını çıkardı, şimdi Fransa, Balkanlar vesaire biraz kıpırdanıyor. Onları da çıkarırsa daha ferahlıyacak..

Münzevi

Hakikaten şaştım şu işlere.. Peki, İngiltere?

Yolcu

Onu da yutmak istiyordu. Bu maksatla Londra şehrini havanda ceviz döver gibi havadan dövdü. Fakat yutamadı. Japonyaya «aman yardım et» dedi. Japonya «ben de Çini yutamıyorum. Sıkıntıdayım. Fakat biribirimize yardım edersek bu iş olur» dedi.

Münzevi

Vay, Çin de mi işin içine karıştı?

Yolcu

Hem herkesten evvel. Amerika ondan tam altı sene sonra harbe girdi.

Münzevi

Ne söylüyorsun, demek Amerikalılar da dövüşüyorlar.

Yolcu

Sana söylemedim mi, dünyada Habeşistandan başka ateşsiz yer kalmadı diye..

— Parasız kalınca hususî ders verip geçiniyorum...
— Çocukları mı okutuyorsun?..
— Hayır, evdeki eşyaları!..

Münzevi

Bak dünyada neler olmuş da benim haberim yok. Peki, nasıl çıkacaklar bu işin içinden?

Yolcu

Çıkacaklar elbette. Amerikanın, İngilterenin, Rusyanın büyükleri bir araya toplandılar, çok ehemmiyetli kararlar verdiler.

Münzevi

(Düşünerek)

Doğrusu da budur. Fakat bu kararları nerede verdiler? Yani dünyayı düzeltmek için kurdukları büyük kumandanlığa merkez olarak hangi memleketin, hangi şehrini seçtiler?

Yolcu

Tahranı..

Münzevi

(Bir kahkaha koparark)

Yahu demindenberi seni ciddî konuşuyorsun zannederek dehşetler içinde dinliyorum. Meğer sen bana üstüste kantarları atıyormuşsun.

Yolcu

Vallâhi değil.. söylediklerim mahzı hakikat...

Münzevi

(Kahkahaya devamla

Söylediklerini pek akla yakın bulamamakla beraber, «belki.. bu dünya imkân âlemleri dünyasıdır» diyorum. Fakat sen Tahrandan bahsedince ayaklarım suya erdi. Hadi saklama. Kim olduğunu anladım. Sen dünyada lâtifelerile şöhret kazanmış olan meşhur **Meşhedî**sin.

KARİKATÜR

Kimse DUYMASIN

Demeti mi alsam, Goncayı mı?

Tramvayda iki kişi konuşuyordu:

— Demet mükemmel bir dişi... Benim bütün ümidim onda.

— Asîl mı

— Ne söylüyorsun? Babası Alişah, anası Tokonya!

Arka koltukta kulak misafiri olan ihtiyar bir kadın:

— Lâhavle! dedi.

İki arkadaş devam ettiler:

— Bir kere de Goncayı görsen... Belki onu daha fazla gözün tutar!

— Bilmez miyim kâfiri? Babasını da, anasını da tanırım... Oniks ile Mistingetin yavrusu.. Fakat huysuzdur o... İdare edilmesi güç.. Adamın elinden kaçıverir... Onun için ben varımı yoğumu Demete vereceğim. Demet, başı yumuşak, sevimli, yola gelir bir mahlûktur!

— Ben olsam Goncayı alırım. İsmi bile insanın aklını çeliyor!

İhtiyar kadın dayanamadı:

— Oğlum, oğlum, sen onu dinleme, bildiğin gibi hareket et... Demetten ayrılma sakın!

— Neden valde?

— Neden olacak, yine ne kadar olsa soyu sopu müslüman... Babası Alişah, anası da Takonya mı, Tokonya mı, her ne ise.. Adı mahalle karısına benziyor amma, iyi bir mal olacak ki, koca bir şaha varmış. Halbuki o Gonca dediğiniz kaldırım yosmasının ne anasından hayır var, ne de babasından.. İkisi de kızıl kâfir... İki kâfirden bir Gonca nasıl çıkmış, şaşarım. Böyle âşifeteler insanı kül eder!

İki arkadaş gülmiye başladılar:

— Valde hanım, dediler, konuştuğumuz isimler kız değil, yarışa girecek kısrak isimleridir!

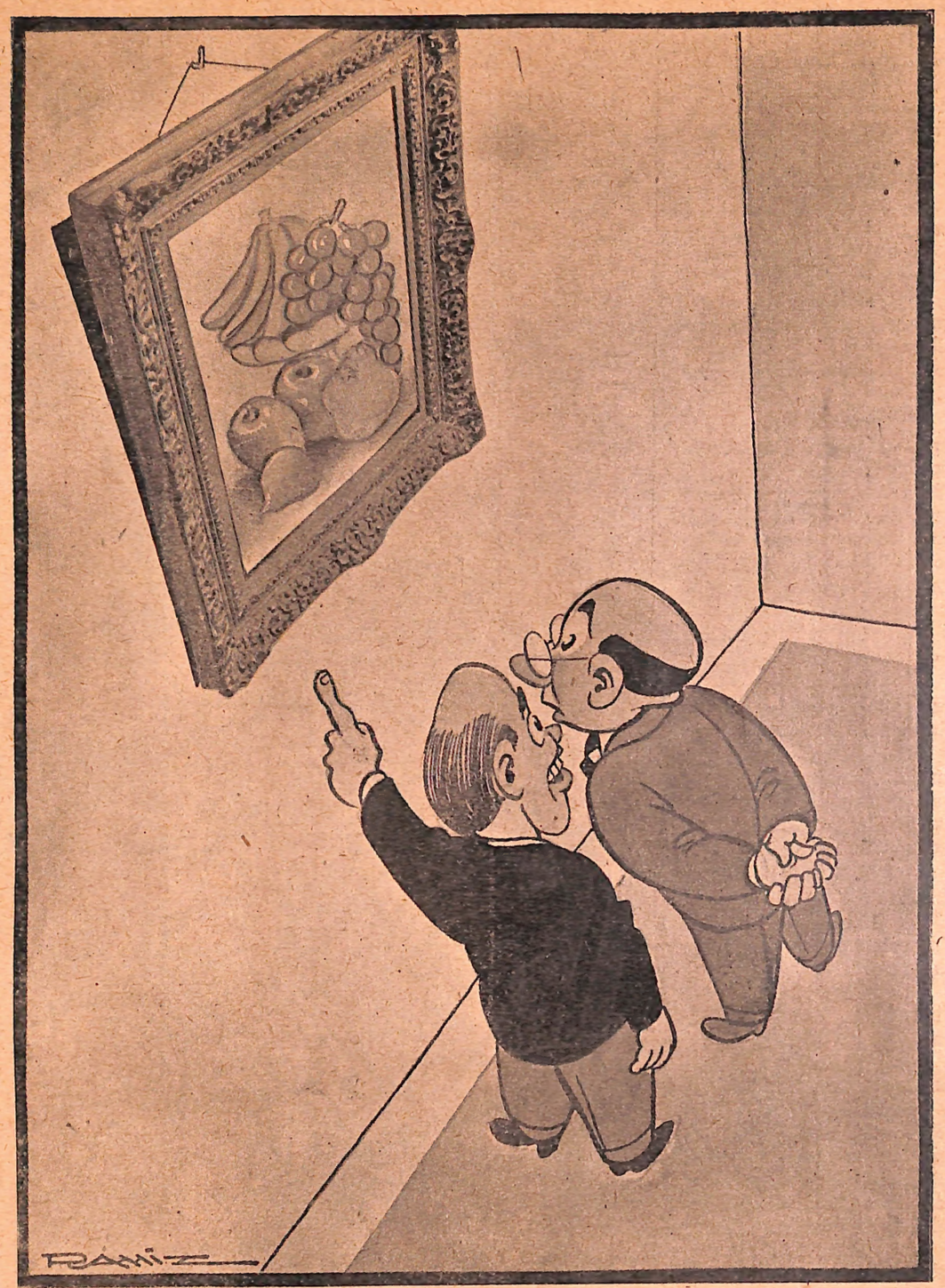

MEYVA PAHALILIĞINDA:

— Evimize gelen utanacak misafirlere yemiş ikram etmek lâzım gelirse bu tabloyu meydana çıkarıyorum!..

Girelim mi, Girmiyelim mi?

YAZAN: Çamdeviren

Hüseyin Cahit diyor: «Kalkın, ey ehli vatan!
«Bizi harbetmek için yaratmıştır yaratan.»

Ötekiler diyor ki: «Harbettik asırlarca,
«Ne olur biz de şöyle dinlenirsek bir parça?»

Hüseyin Cahit diyor: «İttifak imzaladık,
«Müttefik devletlere bahtımızı bağladık.»

Ötekiler diyor ki: «İmzamızı tanırız,
«Fakat başkasında da imzamız var, sanırız.»

Hüseyin Cahit diyor: «Gönlümüz tektir bizim,
«İki sevda olamaz bir gönülde, azizim!»

Ötekiler diyor ki: «Unutmuş üstadımız,
«Getirirdi dördünü bir yere ecdadımız.»

Hüseyin Cahit diyor: «Eskidenmiş o âdet,
«Şimdi herkes arıyor tek sevgide saadet.»

Ötekiler diyor ki: «Çifte sevda yasak,
«İnsan yeni eş bulur eskisini bıraksak!»

Hüseyin Cahit diyor: «Kitapta yeri var mı?
«Böyle boşayıp almak fazilete sığar mı?»

Ötekiler diyor ki: «Öyle bilirdik biz de,
«Smuts'un nutku lâkin ders oldu kalbimizde!»

Çamdeviren, savaşa girelim, girmiyelim,
Fakat birbirimizi yıkıp devirmiyelim!

ÇAMDEVİREN

Ressam — Size bakarak sulh perisinin resmini yapacağım..
Model — Teessüf ederim, bari evde kalmış bir kız bulup model yapsaydınız!..

Akıl Hocası

Tarsusta K. İ. N.

«Tanıştığım kadın, benimle beraber, başka erkeklerle de konuşuyor...»

CEVAP:

Kimbilir, belki lâkırdısı bol bir kadındır; kendisine lâf yetiştiremediğiniz için çene çalacak adamlar aramıya mecbur olmuştur.

★

İskenderunda O. T.

«1. Askerler neden biribirine hemşeri derler?

2. Zencilerin avucu neden beyazdır?

3. Tahsilimi yarıda bıraktım, eczanede çalışıyorum. Tahsilime mi devam edeyim, işime mi?»

CEVAP:

1. Bizde «hemşeri» tâbiri «vatandaş» karşılığıdır.

2. Avuçlar, zencilerde de, beyazlarda da, cildin renginden ayrı bir renkte bulunur.

3. Tahsilinize devam ederseniz eczacı çırağı yerine eczane sahibi olursunuz.

*

Fatihte bayan G. G.

«1. Niçin her erkek istediği bir kıza sevdiğini söylüyor da bir kız istediği erkeğe söyliyemiyor?

2. Bir erkeği seviyorum, fakat o bana sevgisini itiraf edince nefret ediyorum. Sebebi nedir?»

CEVAP:

1. Erkekler «hayır!» cevabile karşılaşırlarsa işi deryadilliğe dökerler, fakat bir de kızın sevdiği erkekten «hayır!» cevabını almasını düşününüz!

2. İyi ki, söylediniz, yolunuz bana düşerse ağzımı bile açmam!

★

Kemerburğazda N. A.

«İnsan içki içince neden iki başlı oluyor?»

CEVAP:

İçkiye devam edebilmek için... Bir başın kaldıramıyacağı içkinin iki, üç baş hakkından gelir!

★

Akhisarda A. K. D.

«Büyü denilen şey var mıdır?»

CEVAP:

Büyücüye yedirecek paranız varsa var, yoksa yok!

★

Gölpazarında K. K.

«Civar kazalardan birinde bir kasap kudurmuş bir sığırı keserek halka satmış. Bu cinayete karşı nasıl hareket etmeli?»

CEVAP:

Herhalde belediye yapacağını yapmıştır. Siz de isterseniz kasaba kudurmuş bir hayvan eti yediriniz!

★

Çanakkalede S. K. A. G. S.

«Sevgime mani olmak istiyen babamdan ayrılmak istiyorum. Ne dersiniz?»

— Koyun böyle yüzülmez... Sen bizim mağazaya gel de bak, nasıl yüzüyoruz, öğren!..

CEVAP:

Sevgilinizi görmeden bir şey söyliyemeyiz. Pek cazibeli bir şeyse zaten o bizim söylememize vakit bırakmadan sizi ananızdan da ayırır, babanızdan da!

★

Arnavutköyünde A. H.

«Hastayım, doktorlar kızlarla konuşmamı menetti, ne yapayım?»

CEVAP:

Bir kitabın her nüshası biribirinin aynıdır, tertip hatalarına kadar. Şimdiye kadar konuştuğunuz kızlardan ne anladınızsa, bundan sonrakilerden de anlıyacağınız odur. Ömrünüzü boşuna harcıyacağınıza faydalı işlerle meşgul olmak için sıhhatınıza bakınız!

Amasyada B. A.

«Bilgisiz tecrübe mi, tecrübesiz bilgi mi daha iyi?»

CEVAP:

Mesleğine göre: Profesör olacaksanız tecrübesiz bilgi, vurguncu olacaksanız bilgisiz tecrübe.

★

Bozöyükte R. Ö.

«Sevgilim randevularını mehtaplı gecelere bırakıyor... Neden?»

CEVAP:

Sevişmiye niyeti yok demek. Sizi ayazda dondurmak istiyor.

★

İzmirde M. A.

«Birinci ve ikinci karılarımdan, namus meselesi yüzünden ayrıldım. Şimdi bir genç kızla evlenmek istiyorum. Ailesi vermek istemiyor. Sebebi?»

CEVAP:

Kızlarının namusunu kurtarmak için olacak!

★

Ankarada bayan N. C.

«Çirkinler aynaya baktıkları zaman kendilerini güzel görürlermiş. Ben kidimi çirkin görüyorum. Acaba güzel miyim?»

CEVAP:

Güzellerin kendilerini aynada çirkin gördüklerine dair bir kayıt olmadığına bakılırsa şüpheli. Bu şüpheyi tarafsızca halletmek için münasip bir mahalde sizi bir de can gözü ile görmeli.

Akılhocası

Bay — Yemek pişirmesini bilseydin masrafımız daha az olurdu...

Bayan — Sen de para biriktirmesini bilseydin para ile bir ahçıbaşı tutar, ağız tadıyla bir yemek yerdik!..

EŞREF SAAT

ESKİDEN yolcuk etmek, evlenmek, bir işe başlamak için «eşref saat» ı gözetlerlerdi. Eşref saatı bilmek, bulmak kolay değildi. Bunun için bakıcılar, müneccimler vardı. Onlar, falan gün filân saat «eşref saat» tir dediler mi, akan sular dururdu. Eşref saat yüzünden nice yolculuklar geciktirilmiş, nice evlenmeler atlatılmış, nice işler yarı yolda bırakılmıştı. Hattâ eski hükümdarlar, eski kahramanlar, harp etmek için, mutlaka eşref saatı araştırırlar, bu suretle dökülecek kanların mutlaka zafere ulaştıracağına inanırlardı. Hülâsa, eşref saat, uğur saatı, bereket saatı, sevinç saatı idi.

Şimdi eşref saatı bilenler azaldı, bilenlerin de pek hatırladığı yok. Fakat bu saatın ruhumuzdaki asırlık tesiri, farkına varmaksızın, devam etmektedir. Bunu bir hayli olaylar gösteriyor. Her nekadar bu olaylarda eşref saatın adı anılmıyor ama, meselenin esasını yine o teşkil ediyor.

Tophanede otobüs bekliyorsunuz. Otobüsün geliş, gidiş saatı hakkında bir fikrimiz yok. Fikriniz olsa bile hâdiseler sizi çabucak fikirsiz bir hale getirir. Dün bu otobüse onu çeyrek geçe bindinizdi. Bugün on bire çeyrek kala atlıyorsunuz. Yolda bir arıza mı çıktı? Hayır! Otobüsün hareket zamanı mı değişti? Hayır! Öyle ise bu gecikmenin sebebi ne olabilir?.. Sebebi şu ki, otobüsün asrî şoförü, eşref saatın manyatizma kuvvetine tâbi olarak, ya benzini kısmış, ya freni sıkmıştır!

Lodos ve poyrazın deniz seferleri üstündeki tesiri besbelli. Bu tesiri hesaba katmak şartile, hangi iskelede, hangi vapuru tam zamanında gelmiş bulursunuz? Zira eşref saat, manevî kudretini makinenin çarkları üstünde göstermiştir!

Çamlıca tepesinde - söz temsili olarak söylüyoruz, mevsimi gelmediği malûm! - sevgilinizle buluşmıya karar vermişsiniz. Yarım saat, bir saat bekliyorsunuz; hiddet tepenize çıktığı halde siz tepeden aşağı iniyorsunuz. Bakıyorsunuz ki, beklediğiniz nazenin, henüz arabadan çıkmış, yola düşmek üzeredir.

— Neden böyle geciktin?

— Bilmem ki... Saatın geldiğini farketmemişim!

İşte bu randevu saatını unutturan eşref saatın tesiridir.

Mektepler senenin hangi günü açılır, hangi günü kapanır? Bunu kırk yıllık hocaya sorsanız cevabını veremez. Sömestr tatili ne zamandır, nekadar sürer? Bunu binlerce talebeye sorsanız, şaşırır kalırlar. Her sene mektepler açıldığı halde, her senenin ortasında tatil devrecikleri bulunduğu halde bunun gününü, saatını tayin etmek iktidarımızın haricindedir. Bunda da tesirini gösteren yine eşref saattır.

Karne alış verişi hususî borsaya intikal etmiş gibidir. Günlerce, aylarca meydanda satılır, durur. Fakat günün birinde, bakarsınız ki, kaza ve kader karnecileri beyninden vurur. Bu kaza ve kader şu zamana kadar neyi bekledi? Eşref saatı.

Yağcılar geçen senenin malını bu seneye kadar neye beklettiler? Yüzde yüz bir kârla satmak için eşref saat gelsin diye.

Emirgân yolu inşaatı tamamlanmak için on senedir ne bekliyor? Eşref saat.

(Arkası 11 nci sayfada)

TASARRUF HAFTASINDA

Kenar mahallelerd::

— Tasarruf haftası diyorlar, yediğimiz üç buçuk zeytinin nesini tasarruf edeceğiz?

— Çekirdeklerini!

— Ne işe yarar?

— Önümüz kış. Kim bilir, belki mangalda, ocakta yakıp ısınmak icap eder!

★

Memur evlerinde:

— Karıcığım, tasarruf haftasındayız, biraz tutumlu olalım.

— Tasarruf edecek nemiz var? Pirincin kutusundan, reçelin kavanozundan, yağın tenekesinden başka bir şey kalmadı!

— Sen çeneden tasarruf edersin, ben de sinirden. Hiç olmazsa bu haftayı gürültüsüz patırdısız geçiririz!

★

Yüksek sosyetede:

— Şekerim, bu hafta neler tasarruf ettin?

— Ben yalnız iltifatımdan tasarruf ettim, benim bu tasarrufumu görünce kocam bütün şahsî masraflarından tasarruf etti, bu yüzden birkaç bin lira toplanmış oldu..

— Artık bu parayı faydalı bir işte kullanırsın.

— Şüphesiz! Tasarruf haftasının geçmesini bekliyorum. İki manto ile bir kürk alacağım.

Bay — Bu hafta tutum haftası imiş..

Bayan — Tevekkeli değil, bana herkes tutuluyor!..

Kenarın Dilberi

ROMAN: RAGIP SEVKİ

— 6 —

Aman Allahım, bu ne haldir! Bu ne iğrenç şeydir!. Feyzinin, kardeşinin adını taşıyacak olan kız, bu haylazlar, bu ağzı bozuk çocuklar arasında mı yetişti? Ah, bütün bu işleri bir an evvel bitirse, bir an evvel kendisini buralardan atsa..

Otomobiller Salim efendinin evi önüne dizilince, sokağın iki yanındaki pencerelere çeşit çeşit başlar doldu, pencereden pencereye yüksek sesle konuşmalar başladı:

— Huu, Sadiye kardeş, şu hale bak. Kenarın dliberini götürmiye gelmişler!..

— Ayol talih dedin mi insana böylesinden gelmeli!.

— O ne o? Otomobilden biri çıkıyor. Ay, o ne şık karı o?.. Aa, bu mutlaka damadın hısımı olacak!.. Haspama da bakın, o ne kurum öyle!..

— Elbette ayol, parasına hükmü geçiyor..

— Doğrusu pek kokona bir şeye benziyor!.

— Sahavet kız, Mahmurenin görümcesini gördün mü?

— Ay o görümcesi mi?

— Öyle olacak. O gelip gelini alacakmış..

— Sen de kırılıp döküleydin, ötede beride fink ataydın, seni de böyle altı otomobil birden gelir alırdı.

— Aaa, Allah saklasın, benim namusum var, yarın öbürgün görürüz. Mahmurenin âşifteliği meydana çıkar!..

Seniha hanımefendi, kulağına çalınan bu tek tük lâflarla büsbütün zehirlenerek evden içeriye girdi. Merdivenleri, taşlığı bir sürü kadın kaplamıştı. Kimi başörtülü, tek dişli ihtiyarlar, kimi soluk maroken tuvaletleri ile patlak göbekli, düşük göğüslü kadınlar, kimi de henüz saçlarını örgüden kurtaramamış küçük kızlar ve acayip giyinişli genç kızlar...

Hepsi de, bir garip hayvana bakar gibi Seniha hanımefendinin yüzüne bakıyorlardı. Hiç biri tek bir hareket yapmıyordu. İçeriye giren sanki bir veba mikrobu imiş gibi, hepsinin de gözlerinde bir korkaklık, bir ürküntü vardı.

Nihayet merdivenlerden iki kadın, Sıdıka hanımla kızkardeşi Saime hanım oynaştılar. Müfrit bir harekette bulunmamıya dikkat ederek, iğreti bir nezaket içinde:.

— Buyurun efendim, dediler.

Diğer kadınlardan bir kaçı da oynaşarak:

— Safa geldiniz! diye mırıldandılar.

Seniha hanımefendi, tebessüm etmiye çalışarak, hiç bir şey söylemeden merdivenleri çıktı, Sıdıka hanımın gösterdiği odaya girdi.

Penbe badanalı duvarlarını sinema yıldızlarının ve bir takım eski küfî ve rık'a yazılı levhaların örttüğü, döşemesinde acayip renkli halıların kaplı bulunduğu bu oda insana, bir tiyatro sahnesini hatırlatıyordu. Köşede kübik bir kitap rafının yanında eski, yaldızlı, ve büyük aynalı bir komodin duruyordu. Kapının yanında ise eski, pirinç bir mangal oturtulmuştu.

Seniha hanımefendi, köşe koltuklarından birine ilişir ilişmez, odaya giren Sıdıka hanımın ve Saime hanımın arkasından kapıyı bir kadın kalabalığı kapladı. Başlar, biribirinin üstünde yığıldı ve biribirine hiç benzemiyen, fakat ayni büyük tecessüsü taşıyan gözler Seniha hanımefendinin üzerine dikildi. Seniha hanımefendi, tüylerini diken diken eden bu gözlerden kurtulmak için vücudünü hafifçe pencereye çevirerek tebessüm etmiye ve sükûtu bozmıya çalıştı:

— Hanımefendi gelinimiz nasıllar efendim? dedi.

Bu öyle bir cümleydi ki, Sıdıka hanım da, Saime hanım da bunun yerini tutabilecek kuvvette bir cümleyi bulabilmek için biribirlerinin yüzlerine baktılar. Saime hanım ortadaki cevapsızlığın önüne geçmek için:

— İyilerdir efendim! diye mırıldandı.

Dışarıda bir gülüşme oldu.

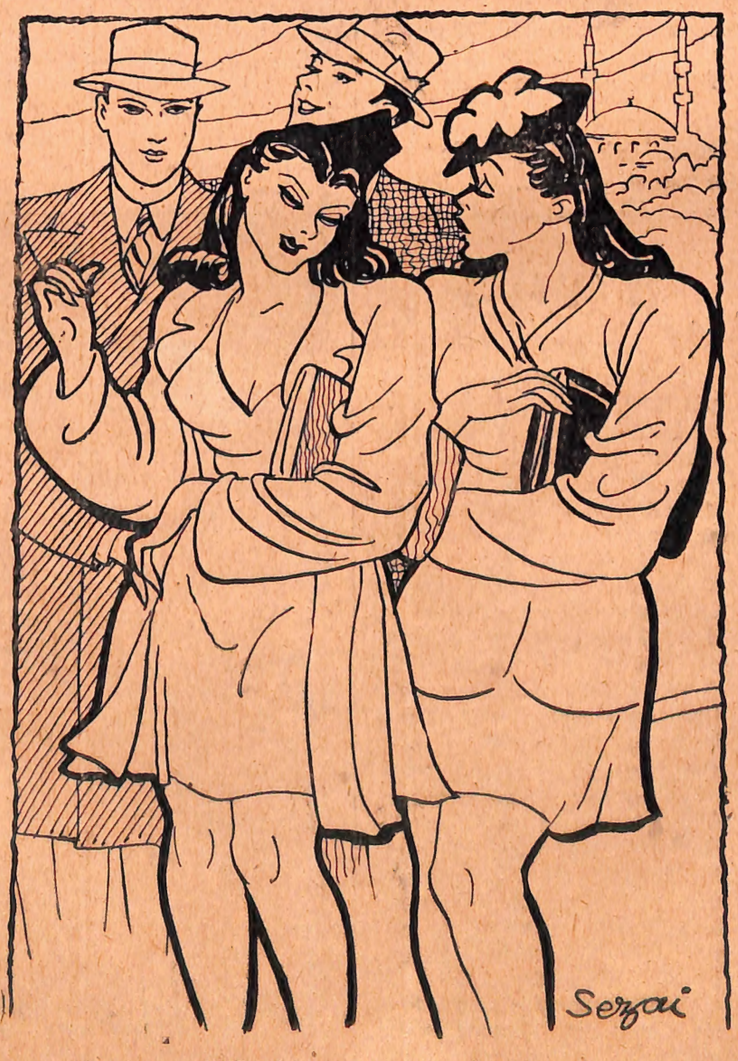

— Kuzum, o ellilik pinponu ne yaptın?..

— Görmüyormusun, bozdurup iki yirmi beşlik yaptırdım!..

Bu, herhalde, komşuluk oynıyan çocukların konuşmasını andıran sözlerin verdiği komik seslerden doğmuştu. Seniha hanımefendi susmayı daha münasip bulduğu anda Sıdıka hanım ellerini uğuşturarak mırıldandı:

— Efendi oğlumuz nasıllar? Âfiyettedirler inşallah!

Seniha hanım yutkunarak:

— Evet, âfyetteler, ellerinizden öpüyorlar! diye cevap verdi..

— Aa, ellerimden niçin öpsün efendim, estağfurullah!

Dışarıda, kapının önündeki kadınlardan birinin fısıltısı duyuldu:

— Ayol, koskoca herif, kırk beşine varmış, Sıdıka hanım ise maşallah daha kırk değil. Neden elini öpecekmiş sanki! Kırkından sonra azanları...

Saime hanım ters ters geriye bakarak, bu kulağı tırmalıyan sesi boğmak için kuvvetlice öksürdü ve ancak öksürdükten sonra parmaklarının ucu ile elini ağzına tuttu:

— Efendim, bizler de hazırlanıyorduk!

— Ya, çok güzel!

— Evet, Mahmureciğimiz yukarıda süsünü püsünü yapıyor.

— Çok iyi, çok iyi!

— Evet, ayakkabıları biraz dar geldi de, cami içindeki eskici Yakup efendiye açtırmıya göndendi.

— Ya, vah vah!.

Sıdıka hanım, kızkardeşinin açılmış oluşundan cesaret alarak söze karıştı:

— Evlâtcığıma doğrusu ne giyse yakışıyor! Hele o beyaz gelin elbiseleri, Allah inandırsın ki, bonmarşe bebeklerine döndü.

— Hakkı âliniz var!.

Sıdıka hanım, Seniha hanım efendinin kelimeleri ezerek ve kısık bir sesle söylediği bu cümleyi yanlış anladı:

— Aa, elbette. Hokka gibi ağzı var! küçücük!. Doğrusu Fevzi bey oğlumuza rabbim büyük talih vermiş!..

Seniha hanımefendi, bu birbiri ardısıra gelen basitlikler içinde bunaldıkça bunalıyor, küçülüyor, kayboluyordu. Hele artık önü boşalmış olan kapıdan arasıra bir başörtülü, yemenili, yahut da kızgın maşa ile kıvrılmış finketeli başın uzanıp kendisine acayip acayip bakmasına büsbütün sinirleniyordu.

— Arkası var —

Her Yerde Her Zaman ARLON SAATINI TERCİH Ediniz!

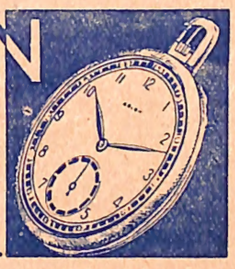

Sultan Hamam Camcıbaşı Han

ANKARA MEKTUBU
(2 nci sayfadan devam)

yasının da birer satış zamanı var ve onların sahipleri alelekser iyi günlerde gülerler. Fakat gelgelelim şu çiçekçiler var ya? İşte onlar her zaman yüzü gülen dükkân sahipleridir. Öyle ya, nişanlanırsınız, çiçekçi ile alış verişe başlarsınız, evlenirsiniz; yine çiçekçidesiniz. Bir aileyi ziyaret, bir hastayı iyadet, bir dostu istikbal, birisini teşyi edeceksiniz çiçek lâzım. Resmî törenler için çiçek, cenazeler için yine o icap eder.

Hülâsa yalnız bayramlarda değil, doğumdan ölüme kadar her türlü resmî ve hususî merasim ve nezaket temaslarında, ikbalde, idbarde ve aşkta, hülâsa sevinçte ve yeiste hep o dükkânların eşiğini bir defa aşmak lâzım.

Evet bana, tuhafiyeci, manifaturacı, kunduracı, oyuncakçı, yiyecekçi, içecekçi diyeceklerdi ki:

— Sen kırk yılda bir defa işliyen dükkânımızın bu halini hemen gördün ve yazdın. Ya çiçekçilere ne buyurursun?

İşte onlar demeden ben yazdım. İnsanların gülmesinden de, ağlamasından da kazanan bu sanat yahut meslek, bir daha dünyaya gelişte benim de sanatım olacaktır.

Zaparta

Yedigün Neşriyat müessesesi tarafından hazırlanan Elli Türk Büyüğünün 4 üncü tabı baştan başa yeni bir şekil ve çok nefis dört renkli bir kapak içinde satışa çıkmıştır. Fiyatı eskisi gibi 150 kuruştur.

Basıldığı yer: Yedigün Matbaası

Sahibi ve U. Neşriyat Mü: Sedat S.

Öksürük ve bronşiti

TURAL

Komprimeleri derhal geçirir.
Kutusu 35 kuruştur.

Ademi iktidar
VE BELGEVŞEKLİĞİNE KARŞI

HORMOBIN

Her eczanede bulunur. P.K. 1255
Reçete ile satılır.

Fazla şişmanlığa karşı

RADYOKARBON

Mide ve Barsakların muntazam çalışmasını temin eder.
Bütün eczanelerde bulunur. Kutusu 70 kuruştur.

NEVROZİN

Romatizma, baş, diş, nezle,
nevralji, kırıklık
ve bütün ağrılarınızı keser
İcabında günde 3 kaşe alınabilir

EŞREF SAAT
(9 ncu sayfadan devam)

Falan zat, on sene evvel de, bukadar akıllı idi, bir türlü bir meclise, bir şirkete âza olamadı, gitti; şimdi, aklı bir parmak daha artmadığı halde, on yere birden tayin edildi... Bu zatın aklından istifade etmek için kimden ilham aldılar? Eşref saatten!

Eşref saat, mühendisin köprüsünde, mimarın âbidesinde, şairin manzumesinde, bestekârın notasında bile kendini gösterir. Bunların arasında eşref saate isabet eden eserleri ötekilerinden hemen ayırabilirsiniz. Şu satırlar bile eşref saata rastlasaydı bambaşka olurdu!

İspinoz

Değerli Ressam Münif Fehim'in sanatkâr fırçasından doğan bu eser baştan başa renkli tablolarla süslüdür. Senenin en lüks eseri olan bu albümden kütüphanenizi mahrum etmeyiniz.

150 kuruş

YEDİGÜN NEŞRİYATI

İlân ve beyan ederim ki
CİLD GIDASI OLAN
BU BİOCEL CİDDEN
ŞAYANI HAYRETTİR

Cildin yemek iktidarında olduğunu ispat ediyor.

Doktorum, bu hususî cild gıdasında mevcut olan Biocel'in büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal edildiğini söyledi. Biocel ci
din derinliklerine nüfuz ve gen
taze ve açık olmak için kendisin
lâzım olan gıdayı temin ede
Meşhur bir Viyana üniversite
profesörü tarafından keşfedile
bu BİOCEL (penbe renkteki) To
kalon Kremi terkibinde tam cil
ensacını beslemek için icap ede
miktarda mevcuttur. Akşamla
yatmazdan evvel bu kremi ve sa
bahları da (beyaz renkteki) To
kalon Kremini kullanınız. Üç gü
zarfında teninizin gayri saf mad
delerinden, yüzünüzün zayıflamı
ve gevşemiş adalelerinden kur
tulmağa başladığını göreceksiniz
Viyana Üniversitesi hastaneleri
nin birinde Prof. Dr. Stejskal ta
rafından 55 ile 72 yaşlarındak
kadınlar üzerinde yapılan tecrü
beler neticesinde yüz buruşukluk
larının altı hafta zarfında kaybol
duğu sabit olmuştur

PARASIZ GÜZELLİK KUTUSU
Derununda (beyaz ve pembe) renk
lerdeki Tokalon kremleri ile muh
telif renklerde Tokalon pudrasını
nümunelerini havidir. Ambalaj ve
sevk masrafı olarak 20 kuruşluk bi
pulu aşağıdaki adrese gönderiniz
Tokalon servisi 23 R Posta kutusu
622, İstanbul.

Neocin
Nezleyi Derhal Keser

KARİKATÜR

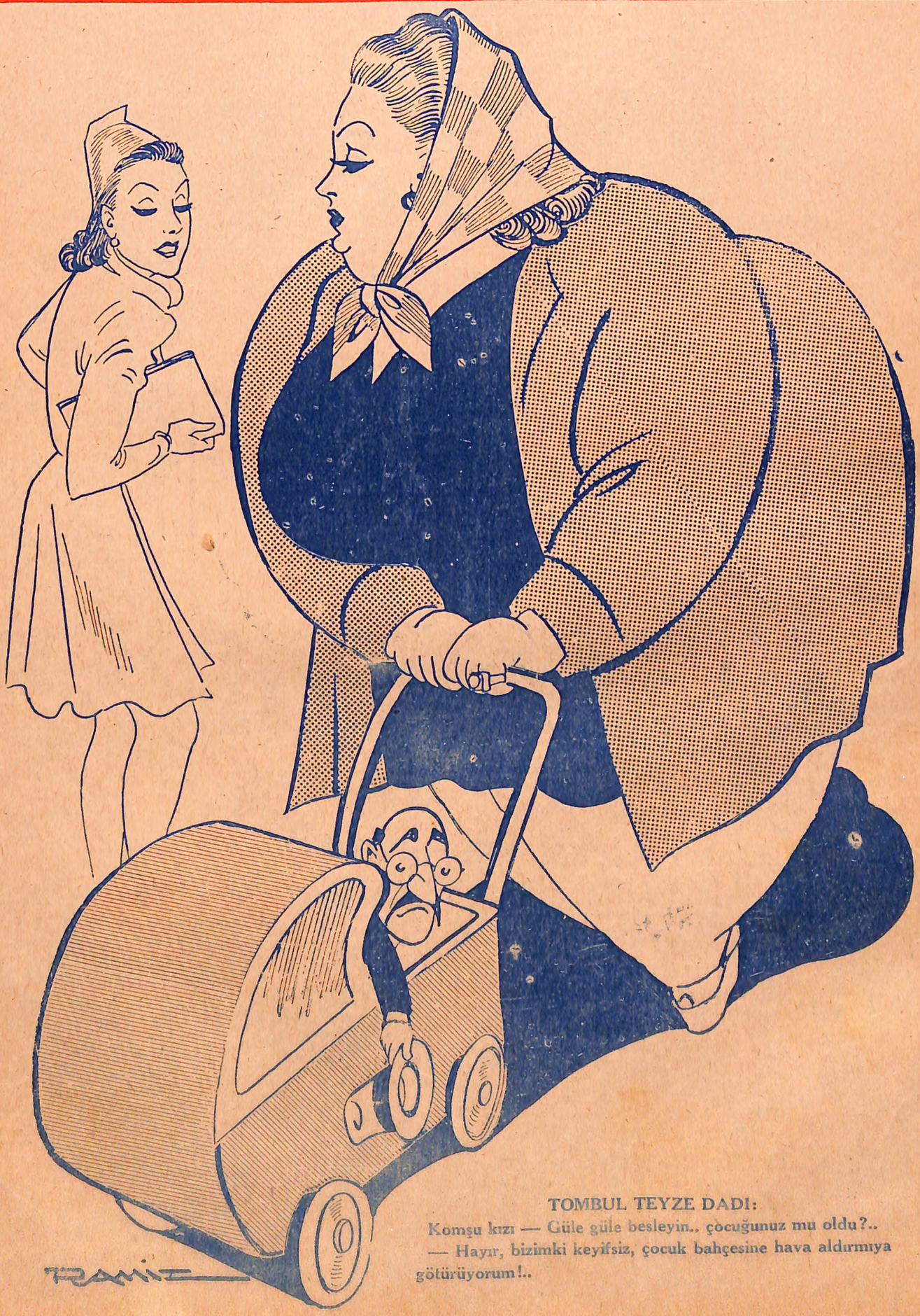

TOMBUL TEYZE DADI:

Komşu kızı — Güle güle besleyin.. çocuğunuz mu oldu?..
— Hayır, bizimki keyifsiz, çocuk bahçesine hava aldırmıya götürüyorum!..